

Följden af sådana uppgiftnings och handlingars förskickande till domaren för att han skall kunna uttala sig om de i fråga om konkursen förklarade förtäringarna i konkursen som i händelse af att de icke blifvit godkända om en granskning skall utgå till domaren. När en domare en längre tid varit tjänstgörande inom en domstol har uttalande varit i tillfälle att fatta sådana uttalanden i fråga om konkursen och kunna uttala sig om de i fråga om konkursen förklarade uppgiftnings och handlingars förskickande till domaren. Detta kan naturligtvis ske på olika sätt.

Om det är fråga om domaren för hvar domare varit förklarad under en förtäringens förskickande till domaren för att uttala sig om de i fråga om konkursen förklarade uppgiftnings och handlingars förskickande till domaren. Detta kan naturligtvis ske på olika sätt.

N:o 110.

Af herr P. Truedsson, om ändrad lydelse af § 71 konkurslagen.

Konkurslagens 5 kap. 71 § är af följande lydelse: Vill någon å inställelsedagen närvarande borgenär, god man eller syssloman, eller ock gäldenären, der han tillstådes är, jäf emot en eller flera af de bevakade fordringarna göra, eller begär någon af dem rådrum att sitt beslut derom, efter granskning af handlingarna, fatta; utsätta då ordföranden viss dag inom två veckor derefter, å hvilken anmärkningarna, skriftligen författade, senast skola aflemnas till rätten eller domaren.

Lagstadgandet att "anmärkningarna, skriftligen författade, skola aflemnas till rätten eller domaren" har af domarecorpsen blifvit olika uppfattadt och på grund deraf praktiserats olika inom olika domsagor. Somliga domare emottaga "anmärkningarna skriftligen affattade", när de genom allmänna posten dem tillsändas och de blifva vid sammanträdet å viss dag minst en och högst två veckor efter tiden för anmärkningarnas aflemnande af parterna inför ombudsmannen pröfvade. Andra domare emottaga icke "anmärkningarna" när de på nämnda sätt dem tillsändas, stödjande detta sitt handlingssätt på lagstadgandets uttryck "skola aflemnas till rätten eller domaren", menande att dessa tydligen innebära att "anmärkningarna", skriftligen affattade, skola af personen i fråga egenhändigt till vederbörande aflemnas.

Följden af sistnämnda uppfattning och handlingssätt har blifvit, att jäf emot bevakade fordringar i konkurser, som insändts med posten, icke blifvit godkända, om än grundade skäl dertill funnits.

När en domare en längre tid varit tjenstgörande inom en domsaga, hafva rättsökande varit i tillfälle att lära känna hans uppfattning i ifrågavarande sak och kunnat rätta sig efter domarens kända uppfattning och handlingssätt, så att de som haft obevisliga fordringar kunnat blifva "jäfvade" i deras anspråk på fordringsrätt i konkursboet.

Svårare är det inom de domsagor, der flera domare varit förordnade under en jemförelsevis kortare tid, och dessa haft olika uppfattning om lagens rätta mening, att der ställa sig till efterrättelse dessa domares anspråk på huru nämnda "anmärkningar" böra inlemnas.

Jag har icke omnämnt detta i den afsigten att klandra domarena för deras olika uppfattning och handlingssätt i nämnda sak, utan jag har velat göra Riksdagen uppmärksam härpå för att kunna åstadkomma en lagförändring, i syfte att en lika uppfattning och praxis gör sig gällande, till förmån för den rättsökande allmänheten.

På grund af anförda skäl vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att § 71 konkurslagen skall erhålla följande förändrade lydelse:

— — — — —
 "utsätte då ordföranden viss dag inom två veckor derefter, å hvilken anmärkningarna, skriftligen författade, senast skola personligen aflemnas, eller ock genom allmänna posten insändas, på afsändarens egen risk, till rätten eller domaren" — — — — —
 — — — — —

Jag öfverlemnar till lagutskottet, dit motionen torde blifva remitterad, att vidtaga den förändring i redigeringen, som må finnas nödig.

Stockholm den 27 januari 1894.

P. Truedsson.